Plòu d'estèlas sus la sèrra

Plòu d'estèlas sus la sèrra
Toteis los uèlhs de la nuèit
Espian la vièlha tèrra

Per solàas o per misèra
Quana astrada es a l'espèra
Granda ombra de la figuièra
Ombra estela da en sas mans

Dedins Tolosa

Dedins Tolosa
Ia **nòu** filha(s)
Son (es) pas amorosa(s)
(nòu, uèit, sèt, siès, cinc, tres, dos, un)

Aima(n) pas quand se passeja(n)
Quand l'Autan bufa per la vilà
Aima(n) pas quand se passeja(n)
Mon Dieu que son (qu'es) polida(s)

Los enfants de la Luna

Los enfants de la Luna

Jògan d'aiga estelada

Plueja de rire dins l'auratge

Fan dansar la Tèrra

Maire vuèja de sas armas enauçadas

Fan racar l'espaci

A volar d'amont aval

L'aute jorn dins l'oit

L'aute jorn dins l'oit

L'entendèri que plorava

E ieu que m'en aprochavi

Li diguèri en sospirant

Malurosas son las filhas

Que s'en fisan als galants

Lo vin blanc

Lo vin blanc

Qu'es a **nòu** sòu(s)

Enquèra aquesta anada

(nòu, uèit, sèt, siès, cinc, tres, dos, un, agratis)

Nos farà velhar lo ser

Dormir la matinada

Vaqui lo polit mes de mai

Vaqui lo polit mes de mai
Que tot galant planta son mai
N'en plantarai un a ma mía
Serà mai aut que sa teulissa

Cu li metrem per lo gardar
Un sordat de cada costat
Cu li metrem per sentinèla
Serà lo galant de la bèla

Mas a l'entorn de mièja nuèit
Lo galant s'i endurmiguèt
S'i endurmiguèt, se somelhava
E io grand mai se desplantava

Aquò me facharià per tu
Si ta mÍa l'aviá vòugut
Ta mía n'aima quauqueis autres
Se trufarà ben de nosautres

Ièu sabi ben çò que farai
M'en anarai, m'embarcarai
M'embarcarai drech a Marselha
Pensarai plus d'aquesta filha

Quand de Marselha revendrai
Davant sa pòrta passarai
Demandarai a sa vesina
Coma se pòrta Catarina

Catarina se pòrta ben
S'es maridada i a ben lòntemps
Amb'un monsur de la campanha
Que li fai ben faire la dama

N'en pòrta la capèu bordat Ambé
l'espasa a son costat
La noirirà mai sens ren faire.
Que non pas tu marrit cantaire